

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 610/2016-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 5. októbra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 3, čl. 144 ods. 1 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3 Tos 52/2016 z 3. mája 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. júna 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 3, čl. 144 ods. 1 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej

len „ústava“) a práv podľa čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Tos 52/2016 z 3. mája 2016 (ďalej aj „uznesenie krajského súdu“).

2. Z obsahu podanej sťažnosti a k nej priložených príloh vyplýva, že voči sťažovateľovi sa vedie trestné stíhanie na základe uznesenia vyšetrovateľa Národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Bratislava ČVS: PPZ-483/NKA-PZ-BA-2014 z 28. mája 2014 podľa § 199 ods. 1 a 2 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“). Uznesením z 10. septembra 2014 mu bolo vznesené obvinenie pre prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom úverového podvodu sčasti dokonaného a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 222 ods. 1 a 3 písm. a) Trestného zákona.

3. Uznesením ČVS: PPZ-807/NKA-PZ-BA-2014 z 2. septembra 2013 bolo podľa § 199 ods. 1 a 2 Trestného poriadku začaté voči sťažovateľovi trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 k § 186 ods. 1, 2 písm. c) a 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. a) Trestného zákona, pre ktorý mu bolo 16. januára 2015 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie. Uznesením ČVS: PPZ-483/NKA-PZ-BA-2014 z 21. januára 2015 bolo podľa § 21 ods. 3 Trestného poriadku s poukazom na § 18 ods. 1 Trestného poriadku rozhodnuté o spojení už uvedených trestných vecí na spoločné konanie.

4. Sťažovateľ žiadal o prepustenie z väzby a o jeho žiadosti rozhodoval 11. apríla 2016 sudca Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) JUDr. Dušan Szabó uznesením č. k. 3 Tos 52/2016-1860, ktorým jeho žiadosť zamietol. Voči uvedenému rozhodnutiu podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej rozhodol krajský súd tak, že ju zamietol uznesením sp. zn. 3 Tos 52/2016 z 3. mája 2016. Krajský súd rozhodol v senáte, ktorý bol

zložený z predsedníčky JUDr. Daniely Šramelovej a zo sudkýň JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej.

5. Počas prípravného konania ako sudkyňa pre prípravné konanie v trestnej veci sťažovateľa rozhodovala JUDr. Katarína Stanislavská, pričom vydala príkaz na predĺženie sledovania sťažovateľa sp. zn. OS-TT-V-288-1/2013-Ntt, príkaz na predĺženie vyhotovovania zvukového záznamu sp. zn. OS-TT-V-257-1/2013-Ntt, príkaz na predĺženie vyhotovovania zvukového záznamu sp. zn. OS-TT-V-84-1/2014-Ntt, príkaz na predĺženie sledovania podozrivej osoby sťažovateľa, sp. zn. OS-TT-V-85-1/2014, príkazy na zistenie a oznamovanie o uskutočňovaní telekomunikačnej prevádzky telefónneho čísla sp. zn. Ntt-1.350/2014, Ntt-1.349/2014, Ntt-1.351/2014, príkaz na domovú prehliadku sp. zn. OS-TT-V-312-1/2014 a napokon uznesenie o nariadení vyšetovania duševného stavu sťažovateľa sp. zn. Otp 522/2015.

6. Sťažovateľ sa domnieva, že postupom sudkyne JUDr. Kataríny Stanislavskej bolo porušené ustanovenie § 31 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého z rozhodovania na súde vyššieho stupňa je vylúčený sudca, ktorý sa zúčastnil na rozhodovaní na súde nižšieho stupňa, a naopak. Podľa sťažovateľa rozhodnutia vydané sudkyňou JUDr. Stanislavskou v prípravnom konaní výraznou mierou ovplyvnili jeho vzatie do väzby a dĺžku jej trvania. Takýto postup nie je podľa neho v súlade s dotknutými článkami ústavy a dohovoru.

7. Sťažovateľ na základe uvedenej argumentácie navrhuje, aby ústavný súd rozhodol, že jeho základné práva podľa čl. 17 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 3, čl. 144 ods. 1 a čl. 152 ods. 4 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 17 dohovoru uznesením krajského súdu boli porušené. Súčasne navrhuje, aby ústavný súd prikázal krajskému súdu prepustiť sťažovateľa ihneď na slobodu, priznal mu finančné zadosťučinenie vo výške 2 000 € a zaviazal krajský súd na náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

8. Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Ústavný súd v súlade s § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Za zjavne neopodstatnený možno považovať návrh, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (napr. II. ÚS 70/00, IV. ÚS 66/02).

11. Podstatou sťažovateľovej sťažnosti je nezákonné zloženie senátu krajského súdu, ktorý rozhodoval o jeho sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu o zamietnutí jeho žiadosti o prepustenie z väzby, keďže jeho členkou bola tá istá sudkyňa, ktorá rozhodovala v tej istej trestnej veci ako sudkyňa pre prípravné konanie a vydala príkazy na predĺženie sledovania,

vyhotovenie zvukového záznamu, odpočúvanie, domovú prehliadku a uznesenie o nariadení vyšetrovania duševného stavu spolu v deviatich prípadoch.

12. Podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. Podľa § 30 ods. 2 Trestného poriadku sudca, prísediaci, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník a súdny tajomník je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, ak bol v prejednávanej veci činný ako prokurátor, policajt, spoločenský zástupca, obhajca, splnomocnenec zúčastnenej osoby alebo poškodeného, zástupca poškodeného alebo spoločný zástupca poškodených. Podľa § 30 ods. 3 Trestného poriadku z rozhodovania na súde vyššieho stupňa je okrem vylúčenia podľa odseku 2 vylúčený sudca, prísediaci, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník a súdny tajomník, ktorý sa zúčastnil na rozhodovaní na súde nižšieho stupňa, a naopak. Z rozhodovania o dovolaní je vylúčený ten, kto sa v prejednávanej veci zúčastnil na rozhodovaní ako sudca alebo prísediaci súdu iného stupňa. Z rozhodovania o sťažnosti na nadriadenom orgáne je vylúčený prokurátor, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal alebo dal naň súhlas alebo pokyn.

13. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) vyplýva, že ESLP opustil štruktúralne hľadisko a hľadisko nezlučiteľnosti in abstracto rôznych procesných funkcií a použil vo viacerých prípadoch konkrétny prístup. V uvedených prípadoch ESLP vyslovil záver, že to, na čom záleží pri posudzovaní otázky nestrannosti, je povaha a rozsah úkonov, ktoré urobil sudca pred procesom. Treba preskúmať jednotlivé procesné úkony, ktoré sudca urobil pred rozhodnutím vo veci samej, podľa ich obsahu, t. j. podľa toho, či otázky, ktoré musel riešiť, a spôsob, ako ich riešil, neprejudikovali jeho stanovisko k vine či nevine obvineného. Európsky súd pre ľudské práva urobil záver, že tieto hľadiská sú zásadné pre vyvodenie záveru, či subjektívna obava sťažovateľa z nedostatku nestrannosti sudcu bola aj objektívne odôvodnená (pozri napr. rozhodnutia

vo veciach *Sainte-Marie c. Francúzsko* z r. 1992, *Fey c. Rakúsko* z r. 1993, *Saraiva de Carvalho c. Portugalsko* z r. 1994, *Bulut c. Rakúsko* z r. 1996, kde ESLP nezistil porušenie zásady nestrannosti súdu; III. ÚS 153/08, II. ÚS 653/2013).

14. Ústavný súd poukazuje aj na svoj právny názor konštantne uplatňovaný v jeho judikatúre, podľa ktorého postup súdu v súdnom konaní v súlade s platným a účinným zákonom (procesnými a hmotnoprávnymi predpismi konania v trestnoprávnej veci) nemožno hodnotiť ako porušovanie základných ľudských práv (napr. I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97, II. ÚS 81/00).

15. Ustanovenia Trestného poriadku výslovne nezakazujú možnosť, aby sa sudcovia, ktorí v určitej trestnej veci vykonávali úkony v prípravnom konaní, rozhodovali ako sudcovia odvolacieho súdu. Potom sa námietka sťažovateľa o porušení jeho ústavou garantovaných práv javí ako zjavne neopodstatnená (mutatis mutandis IV. ÚS 8/2011, III. ÚS 153/08).

16. V prípadoch, v ktorých rozhodovala JUDr. Katarína Stanislavská v prípravnom konaní ako sudkyňa pre prípravné konanie, boli úkony, ktoré sa netýkali rozhodovania o väzbe sťažovateľa. Taktiež nešlo o rozhodnutia vo veci samej, ale sudkyňa pre prípravné konanie rozhodovala o ďalšom použití informačno-technických prostriedkov, prostriedkov operatívno-pátracej činnosti, vykonaní domovej prehliadky a napokon o nariadení vyšetrenia duševného stavu obvineného. Z povahy týchto úkonov nemožno vyvodiť záver, že pri ich nariadení by sa prejudikoval názor sudkyne o vine či nevine sťažovateľa, keďže pri rozhodovaní o ich nariadení nebolo vopred známe, či nimi budú zistené skutočnosti a dôkazy svedčiace buď v prospech, alebo v neprospech sťažovateľa. V prípade rozhodovania o prepustení väzby, resp. o sťažnosti proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o prepustenie z väzby, je súd povinný skúmať, či sú splnené všetky zákonné podmienky pre ďalšie trvanie väzby, predovšetkým, či ešte je daný zákonný dôvod väzby, ktorý by odôvodňoval jej ďalšie trvanie. Z uvedeného vyplýva, že predmetom rozhodovania krajského súdu boli iné skutočnosti ako tie, o ktorých bolo rozhodované v prípravnom konaní v už uvedených prípadoch sudkyňou JUDr. Stanislavskou, preto nemohlo ani dôjsť

k prejudikovaniu názoru jedného z členov senátu týkajúceho sa správnosti rozhodnutia okresného súdu o ďalšom trvaní väzby sťažovateľa, ak rozhodoval ako sudca v prípravnom konaní vo veciach týkajúcich sa získavania dôkazov.

17. Ústavný súd na základe už uvedeného dospel k záveru, že niet žiadnej spojitosti medzi posudzovaným rozhodnutím krajského súdu a namietaným porušením základných práv sťažovateľa podľa čl. 17 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 17 dohovoru, a preto sťažnosť v tejto jej časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

18. Pokiaľ sťažovateľ namieta porušenie čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 3, čl. 144 ods. 1 a čl. 152 ods. 4 ústavy, ústavný súd poznamenáva, že ich porušenie spája s porušením základných práv, zásah do ktorých však ústavný súd nekonštatoval, preto nemožno vysloviť záver ani o porušení označených článkov ústavy. Aj v tejto časti je sťažnosť sťažovateľa zjavne neopodstatnená, čo bolo dôvodom na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

19. Po odmietnutí sťažnosti sťažovateľa ako celku nebol už právny dôvod zaoberať sa jeho ostatnými návrhmi, t. j. príkazom na prepustenie z väzby, priznaním finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. októbra 2016